

KARTA E-DYTE E APOSTOLLIT PAVEL MBE KORINTHANETE

Krye 1

¹ Pavli, apostoll i Jisu Krishtit me anë të dashurimit të Perëndisë, edhe vëllaj Timothe, mbë kishën' e Perëndisë që është ndë Korinthë, bashkë me gjithë shënjtorëtë që janë ndëpër gjithë Ahainë; ² Hir qoftë mbë ju edhe paqtim nga Perëndia Ati ynë, edhe nga Zoti Jisu Krisht.

³ I-bekuarë **qoftë** Perëndia edhe Ati i Zotit t'ënë Jisu Krisht, Ati i përdëllimevet edhe Perëndia i çdo ngushullimi, ⁴ Që na ngushullon mbë çdo shtrëngim t'ënë, që të muntmë të ngushullojm' ata **që gjëndenë** mbë çdo shtrëngim, me anë të **ati** ngushullimi që ngushullonemi **edhe neve** vetë nga Perëndia; ⁵ Sepse sikundrë tepëronjënë të-pësuarat' e Jisu Krishtit mbë ne, kështu me anë të Jisu Krishtit tepëron edhe ngushullimi ynë. ⁶ Edhe ndë kemi shtrëngime, kemi për ngushullimin' e për shpëtimnë t'uaj, që punonetë me anë të durimit të gjithatyre të-pësuarave që pësojmë edhe ne; a ndë ngushullonemi, **ngushullonemi** për ngushullimin' e për shpëtimnë t'uaj; edhe shpresa jonë për ju **është** e-patundurë. ⁷ Sepse e dimë, se sikundrë jeni pjesëtarë mbë të-pësuarat, kështu **dotë jeni** edhe mbë ngushullimt.

⁸ Sepse s'duamë të mos e dini, o vëllezër, për shtrëngiminë t'ënë që na gjajti nd'Asit, se vuajtmë jashtë masësë, përmbi fuqinë t'ënë, kaqë sa udëshpëruam' edhe për jetënë. ⁹ Po neve ndë vetëhet t'ënë kishimë marrë vendimn' e vdekje-së, që të mos kemi shpresë mbë vetëhenë t'ënë, po mbë Perëndinë që ngjall të-vdekuritë; ¹⁰ I-cili na shpëtoj prej një vdekjeje kaqë së-madhe, edhe na shpëton; mbë të-cilinë shprejmë, se edhe **prapë** dotë **na** shpëtonjë, ¹¹ Kur të na ndihni edhe ju me të-luturëtë për ne, që të bënetë të-falurë ndersë për neve prej shumë vetash për dhuratënë **që udha** mbë ne me anë të shumë njerësve.

¹² Sepse të-mburruritë t'anë është këta, dëshmimi i ndërgjegjesë s'anë, se me thjeshtësirë e me kthjellësirë Perëndie, e jo me dituri mishi, po me hir Perëndie, usuallmë ndë **këtë** botë, edhe më tepërë te ju. ¹³ Sepse nuk' u shkruajmë juve të-tjera, po ato që këndon, a edhe i njihni; edhe shprenj se edhe gjer ndë funt dot' i njihni, ¹⁴ Sikundrë edhe na keni njohurë gjer mbë një shkallë, se jemi mburrim mbë ju, sikundrë **edhe** juve mbë ne, ndë ditët të Zotit Jisu.

¹⁵ Edhe me këtë besim donja të vinja te ju më përpara, që të kishitë **një** hir të-dytë, ¹⁶ Edhe prej jush të-shkonja ndë Maqedhoni; edhe përsëri nga Maqedhonia të vinja te ju, edhe prej jush të përcilleshe për ndë Judhet. ¹⁷ Dyke menduarë pra këtë, vallë mos përdora mëndje të-lehtë? apo sa mendonj, pas mishit i mendonj, që të jetë mbë mua po po, e jo jo? ¹⁸ Po Perëndia është besëtar, se fjala jonë që **ufol** mbë ju s'ubë po edhe jo.

¹⁹ Sepse i Bir' i Perëndisë Jisu Krisht, që ulëçit ndër ju me anë t'ënë, me anë t'ime edhe të Silluanit edhe të Timotheut, s'ubë po edhe jo, po ubë po mb'atë.

²⁰ Sepse gjithë të-zotuarat' e Perëndisë janë mb'atë po, edhe mb'atë amin, për lavdi të Perëndisë me anë t'ënë. ²¹ Edhe ay që na forcon neve bashkë me ju mbë Krishtinë, e që na leu **me vaj, është** Perëndia, ²² I-cili edhe na vulosi, edhe na dha kaparin' e Frymësë ndë zëmërat t'ona.

²³ Edhe unë thërres për dëshmitar Perëndinë mbë shpirtinë t'im, se dyke kursyerë juve s'erdha më ndë Korinthë; ²⁴ Jo se kemi pushtet mbi besënë t'uaj, po se jemi bashkë-punëtorë të gëzimit t'uaj; sepse qëndroni ndë besët.

Krye 2

¹ Edhe me vetëhenë t'ime vendosa këtë, të mos vini përsëri te ju me hidhërim.
² Sepse unë ndë u hidhërofsha juve, e cili është' ay që më gëzon, ndë mos është' ay që hidhëronetë prej meje? ³ Edhe u shkrova juve këtë, që, kur të vini, të mos kem hidhërim nga ata që duhej të kishnjam gëzim; dyke pasurë shpresë mbë gjithë ju, se gëzimi im është' i juve të-gjithëve. ⁴ Sepse prej shumë shtrëngimi e acarimi të zëmërsë u shkrova juve me shumë lot, jo që të hidhëroneni, po që të njihni dashurinë që kam me të-tepërë mbë ju.

⁵ Edhe ndë ubë ndonjë ngajë hidhërimi, s'më ka hidhëruarë mua vetëmë, po gjithë ju gjer mbë një shkallë, që të mos u ngarkonj juve të-gjithë. ⁶ Mjaft **është** për të-këtilinë **njeri** ky qërtim që ubë prej më të-shumëvet. ⁷ Kaqë sa përkundrazi **duhetë** më tepërë t'a ndjeni **atë** edhe t'a ngushlloni, që të mos përpitetë i-këtili **njeri** nga hidhërimi i-tepërë. ⁸ Përandaj u lutem juve t'i dëfteni ati dashuri. ⁹ Sepse përandaj edhe u shkrova, që të njoh provënë t'uaj, ndë jini të-dëgjuarshim mbë të-gjitha. ¹⁰ Edhe ati që t'i falni gjë, **j'a fal** edhe unë; sepse ndë kam falur' unë gjë, kujdo që t'ja kem falurë, për ju **e kam bërë këtë**, përpara Krishtit, që të mos tepëronjë fuqia e Satanajt përmbi ne; ¹¹ Sepse i dimë mendimet' e ati.

¹² Edhe kur erdha ndë Troadhë për **të-lëçiturë** ungjillin' e Krishtit, edhe m'u hap derë për Zotinë, s'pata të-prëjturë ndë shpirtt t'im, sepse nukë gjeta Titonë vëllanë t'im; ¹³ Po si u lashë shëndet atyre, dolla **e vajta** ndë Maqedhoni.

¹⁴ Po i falemi ndersë Perëndisë që na bën të dalëmë mundës kurdo mbë Krishtinë, edhe që çpërfaq mbë çdo vënt erën' e-mirë e të njohurit të ti me anë t'ënë. ¹⁵ Sepse er' e-mirë e Krishtit jemi **neve** përpara Perëndisë mb'ata që shpëtonjënë edhe mb'ata që humbasënë; ¹⁶ Mbë këta **jemi** erë vdekjeje për vdekje, e mb'ata erë jete për jetë. Edhe për këto cili është' i-zoti? ¹⁷ Sepse neve nuk' e prishmë për kobim fjalën' e Perëndisë, sikundrë **bëjnë** të-shumëtë, po si prej zëmërë së-kthjellëtë, po si prej Perëndie, përpara Perëndisë, flasmë mbë Krishtinë.

Krye 3

¹ Zëmë përsëri të ndorëzojmë vetëhenë t'ë-në? apo mos kemi nevojë, si ca **veta**, për kartëra ndorëzimi mbë ju, a për kartëra ndorëzimi prej jush? ² Ju jeni karta jonë shkruarë brënda ndë zëmërat t'ona, që njihet' e këndonetë nga gjithë njerëzitë; ³ Edhe çpërfaqeni se jeni një kart' e Krishit, e-bërë me anë të shërbimit t'ënë, që është' shkruarë jo me mellan, po me Frymën' e Perëndisë' së-gjallë, jo mbë dërrasa të-gurta, po mbë dërrasa të-mishta të zëmërsë.

⁴ Edhe të-këtilë të-besuarë kemi mbë Perëndinë me anë të Krishtit; ⁵ Jo se jemi të-zottë prej veti të kupëtojmë ndonjë gjë, posi prej vetëhesë s'onë, po trimëria jonë **është** nga Perëndia; ⁶ I-cili edhe na bëri të-zottë të jemi shërbëtorë të dhjatës' së-re, jo të shkronjëse, po të frymësë; sepse shkronja vret, po fryma ep jetë.

⁷ Po ndë qoftë se shërbesa e vdekjesë, që është' shkruarë me shkronja ndë gur, ubë e-lavduruarshime, kaqë sa të bijt' e Israilit s'muntninë të vështroninë me sy faqen' e Moisiut nga lavdia e faqes' s'ati, që ishte për të prishurë. ⁸ Qysh nukë dotë jetë më shumë e-lavduruarshime shërbesa e Frymësë? ⁹ Sepse ndë qoftë se shërbesa e dënimit **është** lavdi, shumë më tepërë tepëron ndë lavdit shërbesa e drejtërisë. ¹⁰ Sepse as ulavduru nga këjo anë ajo që qe e-lavduruarshime, për punë t'asaj lavdisë që kapërren çdo masë. ¹¹ Sepse ndë qoftë se ajo që qe për të prishurë **qe** e-lavduruarshime, shumë më tepër' **është'** e-lavduruarshime ajo që mbetetë.

¹² Dyke pasurë pra të-këtilë shpresë, flasëmë me shumë kuxim; ¹³ Edhe jo si Moisiu që vinte mbulesë mbi faqet të ti, që të mos e vështroninë me sy të bijt' e

Israilit fundin' e asaj që ishte për të prishurë. ¹⁴ Po mëndjet' e atyre uverbuanë; sepse gjer mbë ditën' e-sotmë gjithajo mbulesë mbetetë e-pasbuluarë mbë të-kënduarët të dhjatës' së-vjetërë, **e-cila mbulesë**, është e-prishurë me anë të Krishtit. ¹⁵ Po gjer sot, kur këndonetë Moisiu, mbulesë gjëndetë mbi zëmëret' t'atyre. ¹⁶ Po kur të kthenetë **Israili** te Zoti, dot'i hiqetë mbulesa. ¹⁷ Po, Zoti është Fryma; edhe ku është Frym' e Zotit, atje është liri. ¹⁸ Po neve të-gjithë dyke parë lavdin' e Zotit me faqe të-sbuluarë posi ndë pasqyrë, ndërrojmë formënë mbë gjithatë shëmbëllesë prej lavdie mbë lavdi, posi prej Frymës' së Zotit.

Krye 4

¹ Përandaj dyke pasurë këtë shërbesë, si kundrë upërdëlljemë, s'lodhemi; ² Po mohuamë të-fshehurat' e turpërisë, e s'ecëjmë me dinakëri, as nukë prishmë fjalën' e Perëndisë me kobim, po me të-përçfaqurit' e së-vërtetësë ndorëzojmë vetëhenë t'ënë mbë çdo ndërgjegje njerëzish përpara Perëndisë. ³ Edhe ndë qoftë se është i-mbuluarë ungjilli ynë, është i-mbuluarë mb'ata që humbenë; ⁴ Sepse Perëndia i kësaj jete verboj mendimet' e atyreve që s'besonjë, që të mos ndriconjë mb'ata drita e ungjillit të lavdis' së Krishtit, i-cili është shëmbëlles' e Perëndisë. ⁵ Sepse s'lëçijmë vetëhenë t'ënë, po Zotinë Jisu Krisht; edhe vetëhenë t'ënë, **për** shërbëtorë mbë ju për Krishtinë. ⁶ Sepse Perëndia që tha të ndriconjë dritë nga errësira, **është'** ay që ndriconjë ndë zëmërat' t'ona për **të dhënë** të-ndriturit' e të-njohurit të lavdis' së Perëndisë ndë faqet të Jisu Krishtit.

⁷ Edhe kemi këtë thesar ndë enë të-baltëta, që të jetë tepërica e fuqisë nga Perëndia, edhe jo nga ne; ⁸ Mbë çdo gjë shtrëngonemi, po nukë jemi ndë ngushtësirë; jemi të-ngatëruarë, po nukë dëshpëronemi; ⁹ Ndiqemi, po nukë jemi të-lënë **nga Perëndia**; jemi të-hedhurë poshtë, po s'jemi të-humburë; ¹⁰ Kurdo bjemë rreth vdekjen' e (Zotit) Jisu ndë trupt **t'ënë**, që edhe jeta e Jisujt të çpërfaqetë ndë trupt t'ënë. ¹¹ Sepse neve që rrojme gjithënjë epemi mbë vdekje për Krishtinë, që të çpërfaqet' edhe jeta e Jisujt ndë misht t'ënë të-mortçim. ¹² Kaqë sa vdekja punonetë mbë ne, e jeta mbë ju. ¹³ Edhe dyke pasurë po atë frymë të besësë, pas të-shkruarit, "Besova, përandaj fola," edhe neve besojmë, përandaj edhe flasëmë; ¹⁴ Dyke diturë, se ay që ngjalli Zotinë Jisu dotë ngjallnjë edhe neve me anë të Jisujt, edhe dotë na nxjerrë përpara ati bashkë me ju. ¹⁵ Sepse të-gjitha **janë** për ju, që hiri dyke tepëruarë për të-faluritë ndersë e më të-shumëvet të tepëronjë mbë lavdin' e Perëndisë. ¹⁶ Përandaj s'lodhemi; po ndonëse njeriu ynë i-përjashtësm prishetë, i-përbrëndëshmi përsëri-tetë dita me ditë. ¹⁷ Sepse shtrëngimi ynë i-lehëtë që është për pak kohë punon për ne një të-përjetëshme lavdi së-tepërimi të-madhe; ¹⁸ Sepse neve nukë shtjemë sytë mb'ato që shihenë, po mb'ato që nukë shihenë; sepse ato që shihenë janë për pak kohë, po ato që nukë shihenë janë të-përjetëshme.

Krye 5

¹ Sepse e dimë, se ndë uprishtë shtëpia jonë e-baltëtë e kësaj tende, kemi një **tjatërë** ndërtesë prej Perëndisë, një shtëpi jo të-bërë me dorë, **po** të-përjetëshme, ndë qiejt. ² Sepse ndë këtë **tendë** neve psherëtimë, dyke dëshëruarë të veshmë përsipërë shtëpinë t'ënë qiellore; ³ Ndë qoftë se kemi veshurë **atë**, nukë dotë gjëndemi të-svësurë. ⁴ Sepse **neve** që jemi ndë këtë tendë, psherëtimë ndënë barrët t'asaj; sepse s'duamë të svishemi, po të vishemi përsipërë, që të përpiketë e-morcimja prej jetësë. ⁵ Edhe ay që na bëri për këtë punë, **është** Perëndia, i-cili edhe na dha kaparin' e Frymësë. ⁶ Dyke pasurë pra zëmërë përherë, edhe dyke diturë, se gjersa rrimë ndë trupt jemi lark nga Zoti; ⁷ (Sepse ecëjmë me besë, **e** jo me faqe;) ⁸ Përandaj kemi zëmërë e na pëlqen më tepërë të jemi lark nga trupi, e

të jemi për anë Zotit. ⁹ Përandaj edhe përpiqemi, a dyke qënë afërë, a dyke qënë lark, të jemi të-pëlqyerë tek ay.

¹⁰ Sepse të-gjithë ne duhetë të dukemi përpa-ra gjykatores' së Krishtit, që të çpaguhetë gjithë-sicili për ato **punëra që janë punuarë** me anë të trupit, sipas atyreve që bëri, a të-mirë, a të-ligë.

¹¹ Dyke diturë pra frikën' e Zotit, njerësvet u'a mbushmë mëndjenë, edhe te Perëndia jemi të-çfaqurë; edhe shpenj se edhe ndë ndërgjegjet t'uaj jemi të-çfaqurë. ¹² Sepse nukë ndorëzujmë vetëhenë t'ënë përsëri te ju, po u apëmë juve ngajë të mburreni për neve, që të keni **ç't'u thoni** atyreve që mburrenë me faqe, e jo me zëmërë. ¹³ Sepse ose jemi jashtë mënç, për Perëndinë **jemi**, ose jemi ndër mëntt, për ju **jemi**. ¹⁴ Sepse dashuria e Krishtit na shtrëngon; sepse kështu gjykojmë, se ndë vdiq një për të-gjithë, të-gjithë pa fjalë vdiqnë; ¹⁵ Edhe vdiq për të-gjithë, që të mos rronjënë më për vetëhen' e tyre ata që rronjënë, po për atë që vdiq e ungjall për ata. ¹⁶ Përandaj neve që ndashti e paskëtaj s'njohëmë asndonjë pas mishit; edhe ndonëse e njohmë Krishtinë pas mishit, po ndashti më s'e njohëmë. ¹⁷ Përandaj ndë është ndonjë mbë Krishtinë, **ky është** ndërtes' e-re; të-vjetëratë shkuanë, ja të-gjitha tek ubënë të-ra. ¹⁸ Edhe të-gjitha janë prej Perëndisë, që na paqtoj me vetëhen' e ti me anë të Jisu Krishtit, edhe na dha shërbesën' e të-paqtuarit; ¹⁹ Do-me-thënë Perëndia ishte mbë Krishtinë, dyke paqtuarë botënë me vetëhen' e ti, pa numëruarë atyre fajet' e atyre; edhe vuri ndër ne **për shërbesë** fjalën' e të-paqtuarit.

²⁰ Për Krishtinë pra lajmësojmë, sikurse t'u lutej Perëndia me anë t'ënë; u lutemi pra juve për Krishtinë, paqtohi me Perëndinë. ²¹ Sepse **Perëndia** atë që s'njohu faj për ne e bëri **të jetë** faj, që të bëneni neve drejtëria e Perëndisë me anë t'ati.

Krye 6

¹ Edhe si punëtorë bashkë me atë, u lutemi juve të mos e pritni hirin' e Perëndisë mbë të-kotë; ² (Sepse thotë, "Ndë kohë të-pëlqyerë të dëgjova ty, edhe ndë ditë shpëtimi të ndiha ty;" ja ndashti **tek është** koh' e-pëlqyerë; ja ndashti **tek është** ditë shpëtimi;) ³ Mbë asndonjë gjë s'apëmë asndonjë pengesë, që të të mos shahetë shërbesa jonë; ⁴ Po mbë çdo gjë ndorëzujmë vetëhenë t'ënë si shërbëtorë të Perëndisë, ndë shumë durim, ndë shtrëngime, ndë nevoja, ndë ngushtime, ⁵ Ndë të-rrahura, ndë burgje, ndë trumbullime, ndë mundime, ndë të-paflejtura, ndë agjërimë; ⁶ Ndë pastrim, ndë urtësi, ndë zëmërë të-gjerë, ndë mirësi, ndë Frymë të-Shënjtëruarë, ndë dashuri pa dy faqe; ⁷ Ndë fjalë të së-vërtetësë, ndë fuqi të Perëndisë; me armët' e drejtërisë ndë dorët të-djathtë e ndë të-mëngjërët; ⁸ Ndë lavdi e **ndë** çnderim, ndë emërë të-mirë e **ndë** emërë të-keq; posi gënjeshtarë, po të-vërtetë; ⁹ Posi të-panjohurë, po të-njohurë mirë; po si **njerës** që vdesënë, po ja tek rrojmë; posi të-munduarë, po jo të-vdekurë; ¹⁰ Posi të-hidhëruarë, po gjithënjë të-gëzuarë; posi të-vobeq, po shumë veta i bëjmë të-pasurë; possi **njerës** që s'kanë gjë, po të-gjitha i kemi ndë dorë.

¹¹ Goja jonë uhap mbë ju, o Korinthianë, zëmëra jonë usgjerua. ¹² Nukë jeni ndë ngushtim mbë ne, po jeni ndë ngushtim përbrënda jush. ¹³ **Dyke çpaguarë** pra **neve** gjithatë çpagim, (posi bijve u flas,) sgjerohuni edhe ju.

¹⁴ Mos hyni mbë një sgjedhë me të-pabesëtë; sepse ç'pjesë ka drejtëria me panominë? edhe ç'shoqëri **ka** drita me errësirënë? ¹⁵ Edhe ç'të-bashkuarë **ka** Krishti me Velialinë? a ç'pjesë **ka** besëtari me të-pabesinë? ¹⁶ A ç'bashkim ka tempulli i Perëndisë me idhujtë? sepse ju jeni tempulli i Perëndisë' së-gjallë, sikundër tha Perëndia, "Se dotë rri brënda ndër ata, edhe dotë ecënj; edhe dotë jem Perëndia i atyreve, edhe ata dotë jenë llauzi im." ¹⁷ Përandaj "dilni nga mezi i atyreve, edhe ndahi **nga ata**," thotë Zoti, "edhe mos ziri me dorë gjë të-pëgërë;"

edhe “unë dot’u pres juve përbrënda, ¹⁸ Edhe dotë jem Ati juaj, edhe dotë jeni bijt’ e mi edhe bijat e mija,” thotë Zoti Gjithë-pushtetësi.

Krye 7

¹ Dyke pasurë pra, o të-dashurë, këto të-zotuara, letë qërojme vetëhenë t’ënë nga ç’do ndyrësi të mishit e të shpirtit, dyke punuarë shënjtëri me frikë Perëndie.

² Ep-na-ni neve vënt **ndër ju**; asnjëri s’i bëmë keq; asnjëri nukë prishmë **ndë karaktirt**, asnjëri s’i muarmë gjë tepërë. ³ Nuk’ e them **këtë** për të dënuarë juve; sepse u thashë juve që përpara, se jeni ndë zëmërat t’ona, kaqë sa të vdesmë bashkë e të rrojmë bashkë. ⁴ Shumë kuxim kam mbë ju, shumë të-mburrurë kam për ju; jam plot me ngushullim, kam gëzim të-math me të-tepërë mbë gjithë shtrëngimnë t’ënë.

⁵ Sepse si erthmë ndë Maqedhoni, trupi ynë s’pat asndonjë të-prëjturë, po gjëndeshimë ndë shtrëngime mbë çdo gjë; përjashta luftëra, përbrënda frikëra. ⁶ Po Perëndia që ngushullon të-përunjuritë, na ngushulloj me të-ardhurit’ e Titosë; ⁷ Edhe jo vetëmë me të-ardhurit’ e ati, po edhe me ngushullimnë që unguashullua ndër ju, dyke dëftyerë neve mallinë t’uaj të-math, të-qarëtë t’uaj, zëmërenë t’uaj të-përvëluarë për mua; kaqë sa ugëzova më tepërë. ⁸ Sepse, ndonëse u hidhërova juve me kartënë, s’pendonem, ndonëse pendoneshe; sepse shoh se ajo kartë, ndonëse për pak kohë, u hidhëroj juve. ⁹ Ndashti gëzonem, jo se uhidhëruatë, po se uhidhëruatë për pendim; sepse uhidhëruatë si pas **udhës’ së** Perëndisë, që të mos u bënë të juve ndonjë dëm prej nesh. ¹⁰ Sepse hidhërimi sipas **udhës’ së** Perëndisë bje pendim për shpëtim, për të-cilinë s’pendonetë njeriu; po hidhërimi i botësë bje vdekje. ¹¹ Sepse ja gjithajo punë, të-hidhëruarëtë t’uaj sipas **udhës’ së** Perëndisë, sa kujdes solli mbë ju! po **sa** fjalë për të-drejtuarë, po **sa** zëmëratë, po **sa** frikë, po **sa** mall, po **sa** zëmërë të-përvëluarë, po sa çpagim! me të-gjitha e dëftyetë vetëhenë t’uaj se jeni të-qëruarë mbë **këtë** punë. ¹² Përandaj, ndonëse u shkrova juve, nuk’ e **bëra këtë** për atë që bëri paudhëri, as për atë që i ubë paudhëri, po që të tregonetë mbë ju kujdesi ynë që kemi për ju përpara Perëndisë.

¹³ Përandaj unguashulluamë për ngushullimnë t’uaj; edhe shumë më tepërë ugëzuamë për gëzimn’ e Titosë se i uprëjt shpirti prej juve të-gjithëve. ¹⁴ Sepse ndë umburra mbë gjë tek ay për ju, s’uturpëruashë; po sikundrë u folmë juve për të-gjitha me të-vërtetë, kështu edhe të-mburruritë t’ënë te Titua **për ju** doli të-vërtetë; ¹⁵ Edhe atij i shtonetë më tepërë dashuria për ju, kur bje ndër mëntt të-bindurit’ e juve të-gjithëve, **se** qysh me frikë e me të-dridhurë e prittë atë.

¹⁶ Gëzonem pra se mbë çdo **punë** kam kuxim mbë ju.

Krye 8

¹ Edhe u bëjmë juve të dini, o vëllezër, hirin’ e Perëndisë që është dhënë mbë kishërat të Maqedhonisë; ² Se tepërica e gëzimit t’atyre, ndonëse ishinë ndë shumë provim shtrëngimi, edhe vobëzia e atyre e-thellë e treguanë me të-tepërë pasjen’ e dorës’ s’atyre së-liruarë. ³ Sepse pas fuqis’ së tyre, (e dëshmonj këtë,) edhe përmbi fuqin’ e tyre **dhanë** dyke dashurë vetë; ⁴ me shumë të lutura na ulutnë neve t’a presëmë dhuratën’ e pjesën’ e **tyre** ndë shërbesët që është për shënjtorëtë. ⁵ Edhe **këtë bënë**, jo sikundrë shpnyemë, po dhanë vetëhen’ e tyre më përpara te Zoti, **pastaj** edhe te ne me dashurim të Perëndisë; ⁶ Kaqë sa i ulutmë Titosë, sikundrë e pat zënë përpara, kështu edhe t’e mbaronjë mbë ju edhe këtë hir.

⁷ Po sikundrë tepëroni mbë çdo gjë, ndë besë e ndë fjalë e ndë ditori e ndë çdo kujdes, e ndë dashurit t’uaj mbë neve, **kështu** të tepëroni edhe ndë këtë hir.

⁸ Nuk’ e them këtë me urdhër, po që me anë të kujdesit të të-tjerëvet të provonj edhe të-thjeshtët’ e dashurisë s’uaj; ⁹ Sepse dini hirin’ e Zotit t’ënë Jisu Krisht,

se, ndonëse ishte i-pasurë, ubë i-vobek për ju, që të bëhi ju të-pasurë me anë të vobëzis' s'ati. ¹⁰ Edhe mbë këtë u ap këshillë; sepse këjo është e-mirë për ju, të-cilëtë zutë që vjet jo vetëmë t'a bëni, po edhe t'a kërkoni. ¹¹ Ndashti pra mbaro-e-ni edhe të-bërëte, që, sikundrë **qe** dëshira për të kërkuarë, kështu të jetë edhe për të mbaruarëtë nga ato që kini. ¹² Sepse ndë është gati zëmëra te ndonjë që përpara, ky është i-priturë me të-mirë pas atyreve që ka, e jo pas atyreve që s'ka. ¹³ Sepse nukë dua të-tjerë **të kenë** të-prëjturë, e ju shtrëngim; ¹⁴ Po **të bënetë** me mbarasim, që mbë këtë kohë tepërica juaj **të mbushnjë** të-shterët' e atyreve, që edhe tepërica e atyreve të mbushnjë të-shterëtë t'uaj **mbë ndonjë kohë**; që kështu të bënetë mbarasim. ¹⁵ Sikundrë është shkruarë, "Ay që **mbloodhi** shumë, nukë mori më shumë, edhe ay që **mbloodhi** pak, nukë mori më pak."

¹⁶ Po falemi ndersë Perëndisë që ep ndë zëmëretë të Titosë gjithatë kujdes për ju; ¹⁷ Sepse priti të-luturitë **t'ënë**; edhe dyke qënë i-kujdesurë më tepërë, doli me dashuri të ti që të vinjë te ju. ¹⁸ Edhe bashkë me atë dërguam' atë vëllanë, lëvdim' i të-cilit për ungjillinë **është** ndëpër të-gjithë kishët; ¹⁹ (Edhe jo vetëmë **këjo**, po edhe usgjoth prej kishëvevet që të jetë shoku ynë ndë udhët me këtë dhoratë, që punonetë prej nesh për lavdin' e Zotit vetë, edhe **për të dëftyerë** zëmërenë t'uaj të-gatishime;) ²⁰ Dyke druajturë nga këjo, se mos na shanjë ndonjë për këtë **ndihmë** të-tepërë që punonetë prej nesh; ²¹ Sepse kujdesemi për **punëra** të-mira jo vetëmë përpara Zotit, po edhe përpara njerësvet. ²² Edhe dërguamë bashkë me ata vëllanë t'ënë, të-cilinë e kemi provuarë shumë herë mbë shumë punëra se është i-kujdesurë, po ndashti është shumë më i-kujdesurë për besimn' e-math që ka mbë ju. ²³ Sa për Titonë, **ay është** shoku im edhe mbë ju bashkëpunëtuar; edhe sa për vëllezëritë t'anë, **këta janë** apostoj të kishëvevet, lavdi e Krishtit. ²⁴ Dëftëni pra mb'ata, edhe përpara kishëvevet, dëftësën' e dashurisë s'uaj, edhe të të-mburrurit' t'ënë për ju.

Krye 9

¹ Sa për shërbesënë që bënetë për shënjtoretë është e-tepërë për mua t'u shkruanj juve. ² Sepse e di zëmërenë t'uaj të-gatishime, për të-cilënë mburrem për ju te Maqedhonasitë, se Ahaia ubë gati që vjet; edhe përvëlimi i zëmëresë s'uaj ndezi më të-shumëtë veta. ³ Edhe dërgova vëllezëritë, që sa për këtë gjë të mos dalë të-kotë të-mburruritë t'ënë për ju, që, (sikundrë thoshnjam,) të jeni bërë gati; ⁴ Semos, ndë arçinë bashkë me mua Maqedhonas, e u gjenjënë juve të-pabërë gati, turpuronemi neve (që të mos them ju,) për këtë qëndrim të të-mburrurit' **t'ënë**. ⁵ Përandaj umenduashë **se është** nevojë t'u lutem vëllezërvet që të vinjënë më përpara te ju, e të bënë gati këtë eleimosinënë t'uaj që uzotuatë që përpara, që kështu të jetë këjo gati si eleimosinë, e jo si lakmim.

⁶ Edhe këtë **e them, se** ay që mbjell me kursim, edhe me kursim dotë kornjë; edhe ay që mbjell me dorë të-hapëtë, edhe me dorë të-hapëtë dotë kornjë. ⁷ Gjithë-sicili **letë apë** sikundrë t'i dojë zëmëra, jo me hidhërim, a prej nevoje; sepse Perëndia do atë që ep me zëmëre të-gëzuarë. ⁸ Edhe Perëndia është i-fortë të tepëronjë çdo hir mbë ju kaqë sa passi të kini gjithënjë mbë çdo **gjë** gjithë sa duhenë, të kini të-tepëra për çdo punë të-mirë; ⁹ (Sikundrë është shkruarë, "Përndau, u dha të-vobeqvej; drejtëria e ati mbetetë për jetën' **e jetësë**." ¹⁰ Edhe ay që i ep farë ati që mbjell, edhe bukë për të ngrënë, dhëntë e shumoftë farënë t'uaj, e rittë pemët' e drejtërisë s'uaj;) ¹¹ **E** të bëhi të-pasurë nga të-gjitha mbë çdo **punë që kërkon** dorë të-hapëtë, e-cila gjë punon me anë t'ënë të-falurë ndersë mbë Perëndinë. ¹² Sepse puna e kësaj shërbese jo vetëmë mbush me të-plotë të-shterat' e shënjtoretëvet, po edhe tepëron me shumë të-falura ndersë mbë Perëndinë, ¹³ (Sepse dyke provuarë këtë shërbesë, **ata** lavduronjënë Perëndinë

për të-binduritë që rrëfeni mbë ungjillin' e Krishtit, edhe për dorënë t'uaj të-hapëtë që u ndih atyre edhe gjithëve.)¹⁴ Edhe me të-luturit' e atyre për ju, sepse kanë shumë mall për ju, për të-tepërinë hir të Perëndisë mbë ju.

¹⁵ **Qoftë** të-falurë ndersë mbë Perëndinë për dhurëtinë e ati që s'tregonetë **me gojë**.

Krye 10

¹ Edhe unë vetë Pavli u lutem juve me anë të butësirës' e të ëmbëlsirës' së Krishtit, **unë** i-cili faqe për faqe jam i-përunjurë ndë mest t'uaj, e për-së-largu kam kuxim mbë ju; ² Edhe u lutem, që, kur të vinj, të mos marr kuxim me **atë** besimnë, me të-cilinë mendonj të kuxonj kundrë disave, të-cilëtë na numëronjënë se sikur ecëjmë pas mishit; ³ Sepse, ndonëse ecëjmë ndë misht, nukë bëjmë luftë pas mishit. ⁴ Sepse armët' e luftësë s'onë nukë **janë** të-mishta, po të-forta me Perëndinë për të rrëzuarë fortësa; ⁵ Sepse rrëzojmë mendime edhe çdo lartësirë që ngrihetë lart kundrë të-njohuritë të Perëndisë, edhe bëjmë rop çdo mendim që t'i bindetë Krishtit; ⁶ Edhe jemi gati të marrëmë çpagim për çdo pabindje, kur të bënetë të-plotë të-binduritë t'uaj.

⁷ A shihni ato **që dukenë** për faqe? Ndë ka ndonjë të-besuarë mbë vetëhen' e ti se është' i Krishtit, let'a mendonjë këtë përsëri prej vetëhes' së ti, se, sikundrë ay **është'** i Krishtit, kështu edhe neve **jemi** të Krishtit. ⁸ Sepse, edhe ndë uburrça ca më tepërë për pushtetinë t'ënë, që na dha Zoti për ndërtim, e jo për të-rrëzuarëtë t'uaj, nukë dotë turpëronem; ⁹ Që të mos dukem, se dua t'u frikësonj juve me anë të kartëravet. ¹⁰ Sepse, thotë **ndonjë**, kartëratë janë të-rënda edhe të-forta; po të-qënurit' e **ati** këtu me trup **është** të-dobëtë, edhe fjala e **ati** s'vëjen gjë.

¹¹ I-këtilli letë dijë këtë, se të-çfarëtë jemi ndë fjalët me kartëra, kur jemi lark, t'atillë **jemi edhe** mbë punët kur jemi afërë. ¹² Sepse nukë kuxojmë të numërojmë a të mbarasojmë vetëhenë t'ënë me disa **veta** nga ata që ndorëzojnë vetëhen' e tyre; po ata vetë dyke maturë vetëhen' e tyre me vetëhen' e tyre, edhe dyke mbarasuare vetëhen' e tyre me vetëhen' e tyre s'kupëtonjënë. ¹³ Po neve nukë dotë mburremi jashtë masësë, po pas masës' së rregullësë që ndau Perëndia mbë ne, masë, sa të arrijmë edhe gjer ndër ju; ¹⁴ Sepse s'e shtrijmë tepërë vetëhenë t'ënë, sikurse nukë arrijmë ndër ju; sepse edhe gjer te ju arrijmë me anë të ungjillit të Krishtit. ¹⁵ Edhe nukë mburremi jashtë masësë për mundime të-huaj, po kemi shpresë, se, dyke ushtuarë besa juaj, dotë madhonemi mbë ju për-së-tepëri, pas rregullësë s'onë, ¹⁶ Kaqë sa të lëçijmë ungjillinë edhe mb'ata vënde që janë tej jush, që të mos mburre-mi për ato që janë gati ndë rregullë të-huaj. ¹⁷ Po ay që mburretë, mbë Zotinë letë mburretë; ¹⁸ Sepse s'është' i-provuarë ay që ndorëzon vetë-hen' e ti, po ay të-cilin' e ndorëzon Zoti.

Krye 11

¹ Makar të duroni pakëzë marrësinë t'ime; po edhe më duroni. ² Sepse u kam zili juve me zili Perëndie; sepse u vlova juve me një burrë, që t'u nxjer përpara Krishtit **si** vërgjëreshë të-pastrëtë. ³ Po kam frikë, se mos sikundrë gjarpëri gënjeu Evënë me dinakërin' e ti, prishetë kështu **edhe** mëndja juaj **dyke rënë** nga thjeshtësira që është mbë Krishtinë. ⁴ Sepse ndë arthtë ndonjë e t'u lëçitnjë një tjetërë Krisht, që nuk' e kemi lëçiturë, a merrni **një** tjetërë frymë, që s'e keni marrë, a **një** tjetërë ungjill, që s'e keni priturë, me të-mirë dot' e duronit' atë.

⁵ Po pandeh, se as mbë ndonjë punë s'kam mbeturë prapa **edhe** nga më të-shënuarëtë apostoj. ⁶ Edhe ndonëse jam njeri i-trashë mbë fjalët, po jo **edhe** nga dituria; po me çdo mënyrë upërçfaqmë mbë të-gjitha ndër ju. ⁷ Apo bëra faj, dyke unjurë vetëhenë t'ime, që të lartoneni ju, sepse dhurëti u lëçita juve ungjillin' e

Perëndisë? ⁸ Të-tjera kishë i ropa, dyke marrë të-nevojshimetë **prej atyreve** për të shërbyerë juve. ⁹ Edhe kur ishnjam ndër ju e pata të-shterë, s'i ubëra barrë asndonjë; sepse të-shterëtë t'im e mbushnë vëllezëritë që erthnë nga Maqedhonia; edhe mbë çdo punë uruajçë, edhe dotë ruhem, që të mos bënem barrë mbë ju.

¹⁰ E-vërteta e Krishtit është tek unë, se nukë dotë më mbylletë **goja për** këta të mburrurë ndë vëndet të Ahaisë. ¹¹ Përse? sepse s'u dua juve? Perëndia e di. ¹² Po atë që bënj, edhe **gjithënjë** dot'a bënj, që të pres shkakun' e atyreve që duanë shkak, që mb'atë **punë** që mburrenë të gjendenë të-tillë si edhe neve.

¹³ Sepse të-tillëtë **njerës janë** apostoj të-rrem, punëtorë kobimtarë, dyke ndërruarë formënë mbë apostoj të Krishtit. ¹⁴ Edhe s'është për të çuditurë; sepse vetë Satanaj ndërron formënë mbë ëngjëll drite. ¹⁵ S'është pra **pun'** e madhe, ndë edhe punëtorët' e ati ndërronjë formënë mbë punëtorë drejtërie; e-pastajm' e të-cilëvet dotë jetë sipas punëvet t'atyre.

¹⁶ Përsëri them, Asndonjë letë mos më pandehnjë se jam i-marrë; ndë mos, pak-së-paku prit-më-ni si të-marrë, që të mburrem edhe unë pakëzë. ¹⁷ Atë që flas mbë këtë kuxim **t'im** për të mburrurë, nuk' e flas sipas Zotit, po si ndë marrësi e **sipërë**. ¹⁸ Me-qënë-që shumë **veta** mburre-në pas mishit, dotë mburrem edhe unë. ¹⁹ Sepse dyke qënë **ju** të-urtë, me ëmbëlsirë duroni të-marrëtë; ²⁰ Sepse duroni, ndë u bëftë juve ndonjë robër, ndë **u** hëngërtë ndonjë, ndë **u** marrtë ndonjë **t'uajatë**, ndë umbajtë ndonjë mbë të-math, ndë u rrahtë ndonjë juve faqet. ²¹ Për turp e them këtë, sikurse neve ishime të-dobëtë; po mbë çdo gjë që kuxon ndonjë, (si i-marrë po kuvëndonj,) kuxonj edhe unë. ²² Evrej janë? edhe unë; Israilitë janë? edhe unë; far' e Avramit janë? edhe unë; ²³ Shërbëtorë të Krishtit janë? (**si** jashtë mënc' flas,) më tepërë unë; mbë mundime më tepërë, mbë plagë jashtë masësë, ndë burgje më tepërë, ndë vdekje shumë herë. ²⁴ Prej Judhenjvet pesë herë mora dy-zet **frushkulla** pa një, ²⁵ Tri herë urrahçë me shkop, një herë ugodiçë me gurë, tri herë umbyçë ndë det, një nat' e një ditë kam bërë ndë funt **të detit**; ²⁶ Ndë udhëtime shumë herë, ndë rrëzike lumënjsh, ndë rrëzike kursarësh, ndë rrëzike prej farësë **s'ime**, ndë rrëzike prej kombesh, ndë rrëzike ndë qytet, ndë rrëzike ndë shkretëtirë, ndë rrëzike ndë det, ndë rrëzike ndër vëllezër të-rrem; ²⁷ Ndë mundim e ndë të-vuarë, ndë të-paflejtura shumë herë, ndë uri e ndë et, ndë agjërime shumë herë, ndë të ftohëtë e ndë të-sveshurë; ²⁸ Përveç të-përjashtësmevet, puna ime e-përdiçime, kujdesi i kishëvet. ²⁹ Kush është i-dobëtë, e **unë** s'digjem?

³⁰ Ndë gjan të mburrem, dotë mburrem për ato **punëra** që kanë të bëjnë me dobësirënë t'ime. ³¹ Perëndia edhe Ati i Zotit t'ënë Jisu Krisht, i-cili është i-bekuarë ndë jetët **të jetëvet**, e di se nukë gënjenj. ³² Ndë Dhamaskë i-par' i kombit **i-vënë prej** mbretit Aretë ruante rrotullë qytetin' e Dhamasqinevet, sepse donte të më zinte; ³³ Edhe nga një dritare prej murit usbrinë me një çportë, edhe shpëtova nga duart' e ati.

Krye 12

¹ Të mburrem me të-vërtetë s'më bën mirë, sepse dotë vinj ndë të-para e ndë sbulesa të Zotit.

² Di një njeri mbë Krishtinë përpara katër-mbë-dhjetë vjeç, (a se me trup, s'e di; a se jashtë trupit, s'e di; Perëndia e di;), se i-tilli **njeri** urrëmbye gjer mbë të-tretinë qiell. ³ Edhe e di të-tillinë njeri, (a se me trup, s'e di; a se jashtë trupit, s'e di; Perëndia e di;); ⁴ Se urrëmbye ndë paradhis, edhe dëgjoj fjalë të-pafolura **me gojë**, të-cilatë s'i ndjenetë njeriut t'i flasë.

⁵ Për të tillinë **njeri** dotë mburrem; po për vetëhenë t'ime nukë dotë mburrem, veç për dobësirat' e mia. ⁶ Sepse ndë daça të mburrem, nukë dotë jem i-marrë;

sepse të-vërtetënë dotë them; po ndruanj, semos pandehnjë ndonjë për mua më tepërë nga ajo që më sheh, a më tepërë nga ajo që dëgjon prej meje.

⁷ Edhe që të mos mbahem mbë të-math për sbulesat' e-tepëra, m'udha një gjëmp ndë trupt, ëngjëll Satan, që të më bjerë me shuplaka, që të mos mbahem mbë të-math. ⁸ Për këtë tri herë i uluçë Zotit, që të mërgonetë prej meje; ⁹ Edhe më tha, Mjaft të është hiri im; sepse fuqia ime ndë dobësirë tregonet' e-mbaruarë. Me gëzim të-math pra dotë mburrem më tepërë për dobësirat' e mia, që të rrijë tek unë fuqia e Krishtit. ¹⁰ Përandaj gjenj pëlqim ndë dobësira, ndë të-shara, ndë nevoja, ndë të-ndjekura, ndë shtrëngime, për Krishtinë, sepse, kur jam i-dobëtë, atëhere jam i-fuqishim.

¹¹ Ubësh' i-marrë (dyke mburrurë); ju më shtrënguatë; sepse duhej unë të dorëzoeshe prej jush; sepse as mbë një gjë s'mbeta prapa nga më të-shënuarët' apostoj, ndonëse s'jam gjë. ¹² Shënjat' e apostollit upuanë ndër ju me ç'do durim, me çudira, e me shënja, e me fuqira. ¹³ Se-pse mbë ç'punë mbettë prapa nga kishët' e-tjera, përveç se unë vetë nuk' ubëshë barrë mbë ju? fal-ma-ni këtë paudhëri.

¹⁴ Ja e-treta herë që jam gati për të ardhurë te ju, e nukë dua t'u bëhem barrë; sepse s'kërkoni t'uajatë, po juve; sepse bijtë s'kanë detyrë të mblehnijenë për prindëritë, po prindëritë për bijtë. ¹⁵ Po unë me gëzim të-math dotë prish edhe dotë prishem fare për shpirtëratë t'uaj, ndonëse, me-gjithë-që u dua më tepërë, duhem më pak. ¹⁶ Po letë jetë **kështu**, unë nuk' ubëshë barrë mbë ju; po dyke qënë dinak, u zura juve me kobim. ¹⁷ Mos lakmova gjë prej jush me anë të ndonjë nga ata që dërgova te ju? ¹⁸ I uluçë Titosë, edhe bashkë me atë dërgova vëllanë; mos lakmoj gjë prej jush Titua? nuk' ecmë me gjithatë frymë? nuk' **ecmë** mbë gjithato gjurmë?

¹⁹ Përsëri pandehni se drejtëronemi përpara jush? flasëmë përpara Perëndisë mbë Krishtinë; edhe të-gjitha **këto**, o vëllezër, **i bëjmë** për të-ndërtuaritë t'uaj.

²⁰ Sepse kam frikë, semos, kur të vinj, nuk' u gjenj asish që dua, edhe unë nukë gjëndem te ju i-atillë që doni; **kam frikë**, semos janë **ndër ju** qarta, zillira, zëmërata, të-zëna, të-përfolura, pishtëllime, të-mbajtura mbë të-math, trazime; ²¹ Semos, kur të vinj përsëri te ju, me përunjë Perëndia im, edhe bënj vajë për shumë nga ata që kanë fëjyerë që përpara, edhe s'janë pënduarë për pëgësirën' e për kurvërin' e për ndyrësirënë që punuanë.

Krye 13

¹ Këjo **është** e-treta herë që vinj te ju "Mbë goje dy e tre dëshmitarëve dotë qëndronjë çdo fjalë." ² Thashë më përpara, edhe po them më përpara, sikurse jam aty të-dytënë herë, edhe ndashti që jam lark u shkruanj atyreve që kanë fëjyerë që përpara edhe gjithë të-tjerëvet, se, ndë arthça përsëri, nukë dotë kursenem;

³ Sepse kërkoni provë të Krishtit që flet me anë t'ime, i-cili s'është' i-dobëtë mbë ju, po i-fuqishim ndër ju. ⁴ Sepse, ndonëse ukryqëzua prej dobësire, po rron prej fuqis' së Perëndisë; sepse edhe neve ndonëse jemi të-dobëtë mbë atë, po dotë rrojmë bashkë me atë mbë ju prej fuqis' së Perëndisë. ⁵ Shikoni vetëhenë t'uaj, ndë jeni ndë besët; provoni vetëhenë t'uaj; apo s'e njihni vetëhenë t'uaj, se Jisu Krishti është ndër ju? veç ndë qofshi të-paprovuarë mbë ndonjë gjë. ⁶ Edhe shpërenj se dot'a njihni se neve s'jemi të-paprovuarë. ⁷ Edhe i lutem Perëndisë që të mos bëni ndonjë gjë të-ligë; jo që të dukemi ne të-provuarë, po që të bëni ju të-mirënë, e neve letë jemi të-paprovuarë. ⁸ Sepse s'mundimë të bëjmë gjë kundrë së-vërtetësë, po për të vërtetënë. ⁹ Sepse gëzonemi, kur neve jemi të-dobëtë, e ju jeni të-fuqishim; për këtë edhe lutemi, **do-me-thënë** për të-ndërtuaritë t'uaj.

¹⁰ Përandaj shkruanj këto, kur jam lark, që të mos sillem ashpërë, kur të jem afërë, sipas pushtetit që më ka dhënë Zoti për të ndërtuarë, e jo për të prishurë.

¹¹ Pra, o vëllezër, gëzohuni, ngushullohuni, jini mbë gjithatë mëndje, kini paqtim; edhe Perëndia i dashurisë edhe i paqimit dotë jetë bashkë me ju. ¹² Përshëndetni njëri tjetërinë me të-puthurë të-shënjtëruarë; u falenë juve me shëndet gjithë shënjtorëtë.

¹³ Hiri i Zotit Jisu Krisht, edhe dashuria e Perëndisë, edhe shoqëria e Frymës' së-Shënjtëruarë qoftë me gjithë ju. Amin.